

[Indenrigsministeren.]

for Øje blot at hæfte sig ved, hvilken Rente-højde det i Øjeblikket er muligt at drive Kapitalen ned til, men her kommer de Spørgsmaal, som det ærede Medlem nævnte, med, Ejendomspriserne, Pantsætningsret og Begrænsning af Laangivning, alle disse Omraader, om hvilke det ærede Medlem ved, at alt, hvad der i den Henseende var indsat i disse Lovforslag, er strøget paa Grund af Oppositionens Magt i Landstinget.

Det var interessant for mig at høre, at det ærede Medlem Hr. Holstein efter saa mange Aars Voltigering i de forskellige Spørgsmaal nu endelig ser, at dette Spørgsmaal her er et Spørgsmaal, der i saa høj Grad knytter sig til Spørgsmaalet om, hvorvidt det, der foretages, skal kunne omsættes i ny forøget Gæld. Det er sikkert, og det er det største Spørgsmaal, som overhovedet foreligger for det danske Landbrug i Øjeblikket; og som det ærede Medlem ved og ogsaa udtalte, er der inden for Regeringen den Opfattelse, en Opfattelse, som selvfølgelig ogsaa vil give sig Udslag i Handlinger i saa Henseende.

Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Thomsen saaledes, at det ærede Medlems stærke Udtalelser imod Kapitalen, hvoraf jeg i og for sig var enig med mange, var rettet til hans tidligere Partiformand, det ærede Medlem Hr. Krag, og jeg skal derfor ikke her komme ind paa dem.

Ordføreren (A. C. Mortensen): Efter Ministerens Udtalelser kan jeg fatte mig meget kort.

Jeg var meget forbavset over at høre det ærede Medlem Hr. Krag i Dag paa ny tale om Landbrugets erhvervsmæssige Ligestilling med de andre Erhverv som en Opgave, vi havde herinde, efter de Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Krag, som man kan læse i Rigsdagstidenden fra forleden Dag, da det ærede Medlem skulde svare det ærede Medlem Hr. Thomsen. Det ærede Medlem sagde, at man ikke kan skabe Rentepolitik blot ved at skrive noget i en Lov. Dengang vi første Gang i Maj 1933 vedtog Renteloven, blev der straks en meget stærk Stigning i Obligationerne, vi fik en smuk Kurs paa 4 pCt. Obligationerne, og den kunde utvivlsomt have været bevaret, hvis Venstre ikke stadig havde lavet Urø om Renteloven og ikke, saa snart der var Tale om, at den udløb, sagde, at den kunde foreløbig kun fornyes i en Maaned; Venstre gav Offentligheden det Indtryk, at den Lov ikke skulde gælde ret længe. Var man gaaet ind paa Regerin-

gens Tankegang og havde forlænget Lovens Gyldighed for en længere Tid og sagt, at for saa vidt der ikke skete væsentlige Forandringer i vort økonomiske Liv, skal Renten blive dernede, skulde denne Lov nok ogsaa have bragt en pæn Kurs paa Obligationerne, en saadan Kurs, at Konverteringen stadig væk havde været mulig.

Saa sagde det ærede Medlem, at Venstre gennem deres Forslag i Landstinget havde bevist, at de var villige til at gaa med til en Merindkomstafgift. Ja, naar de kunde faa den til Lettelse af Ejendomsskatterne og til en Lettelse, der i særlig Grad kom de store Landbrugere til gode, men ogsaa kun under disse Former.

Jeg forstaaer, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er uhyre tilfreds. Det er ikke uden Grund; det er ham, der staaer som Sejrherre i denne Sag, men det er saavist ogsaa den Politik, som ikke mindst Børsen og Børsfolkene, Børsredaktøren, er Talsmænd for, der har sejret her, det var derfor slet ikke uden Grund, at jeg talte om Børsredaktøren i denne Forbindelse.

Det ærede Medlem sagde, at jeg ved at tale om, at Staten ikke kunde laane Penge til 4 pCt., netop beviste, at den Politik, jeg gjorde mig til Talsmand for, ikke duede. Men naar Staten maa give højere Rente af sine Laan, er det netop, fordi man har ødelagt den Rentesaenkningspolitik, der er ført; havde man fortsat den, saa havde vi bevaret 3½ pCt. Renten i Sparekasserne og bevaret de godt 4 pCt. Rente paa Obligationmarkedet, som vi havde i den første Tid, efter at vi havde faaet Rentesaenkningssloven, ja, et godt Stykke Tid derefter vilde der ogsaa været kommet en Dag, da Staten kunde laane billigere. Men efter den Politik, der nu er ført, er det givet, at det ikke lader sig gøre.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gjorde opmærksom paa, at jeg regnede galt, naar jeg talte om, at en Mand, der fik 50 Kr. Lettelse om Aaret i 3 Aar, kun skulde svare 6 Kr. i Rente for Fremtiden. Jeg indrømmer, at jeg har taget det summarisk, det var ikke helt rigtigt, men det forekommer mig, at det ærede Medlem, naar han vil rette mig, selv skulde regne rigtigt. Det ærede Medlem har regnet meget mere galt end jeg; hvis han vil regne det meget nøjagtigt ud, bliver Beløbet 7½ Kr. og saa for øvrigt hverken 6 eller 12 Kr.

Jeg skal slutte med at sige, at naar det ærede Medlem talte om det store Beløb, de 800 000 Kr., Staten har faaet af Konverteringsfonden, bør man ikke lade ude